

Hirsch Ballin

van Justitie de mensenrechten van homo's in Nederland borgen?

Minister **Hirsch Ballin**: Het is geen kwestie van "gaan borgen". Zij worden geborgd door op te treden tegen de soorten van criminaliteit waarop mevrouw Verdonk ongetwijfeld doelt: beledigende uitspraken, aanvallen, hinderen en soms zelfs geweld tegen mensen waarbij de aanleiding wordt gezocht in de homoseksualiteit van de betrokkenen. Dat is vanzelfsprekend in alle opzichten een verkeerde aanleiding. Dat is volstrekt onaanvaardbaar. Het behoort tot de prioriteiten van politie en justitie om er tegen op te treden. De aanwijzingen van het Openbaar Ministerie spreken hierover duidelijke taal. Er wordt tegen opgetreden. Er moet tegen worden opgetreden.

De **voorzitter**: Ik dank de beide bewindslieden. De minister van Justitie blijft nog bij ons voor de laatste vraag.

Vragen van het lid Teeven aan de minister van Justitie over hangjongeren in de Diamantbuurt in Amsterdam die zwaar crimineel zijn en waarbij hulpverlening en politie machteloos staan.

De heer **Teeven** (VVD): Voorzitter. Ook deze derde serie vragen gaat over toppers, maar dan over een soort toppers die wij in Nederland liever niet zien. De Diamantbuurt heeft te maken met een aantal groeibriljantjes die steeds sneller en steeds mooier opklimmen op de criminele ladder en waarop wij steeds minder grip kunnen krijgen.

Zaterdag publiceerde het Amsterdamse dagblad Het Parool een artikel over de totaal mislukte aanpak van de groep voornamelijk Marokkaanse criminelen in de Diamantbuurt. De Amsterdamse districtscommissaris Leen Schaap, de deskundige ter plaatse, zegt dat deze groep een slecht voorbeeld is voor allerlei hangjongeren die nu nog overlast veroorzaken in de buurt. Dit trieste beeld van incompetent hulpverlening, bange slachtoffers en harde criminaliteit, dat volgens de Amsterdamse politiecommissaris uitwaaiert over Nederland, is voor de VVD-fractie aanleiding zich veel zorgen te maken. Wij hebben hierbij te maken met een groep die in hoog tempo omhoog klautert op de criminele ladder. Daarom stel ik de minister de volgende vragen.

Is de criminaliteit van de harde kern van deze groep, waarbij sprake is van ontvoeringen en overvallen in heel Nederland, ook volgens de minister zo ernstig dat politie en justitie in Amsterdam hiermee aan de slag moeten en hieraan veel prioriteit moeten geven? Heeft de minister van Justitie, die dit probleem naar ons oordeel al veel langer kent, hierover al overleg gevoerd met de Amsterdamse hoofdofficier van justitie? Wanneer wordt hieraan eens iets gedaan? De Diamantbuurt is niet voor het eerst in het nieuws.

Is het verder zo langzamerhand niet dringend noodzakelijk dat deze criminele jongeren hinderlijk worden gevolgd en in een keurslijf worden geperst? Dit zijn niet alleen mijn woorden, maar ook die van een jongerenwerker uit de Diamantbuurt. Wordt het geen tijd dat hulpverleners dwangmiddelen krijgen waarmee kan worden doorgedrongen tot gezinnen die hulp weigeren,

zoals bij deze groep aan de orde is? Is het niet noodzakelijk dat de hulpverlening met dwang op deze gezinnen kan worden losgelaten? Wil het kabinet sancties toepassen? Worden ouders van dit type plegers van harde criminaliteit ook vervolgd als zij medeplichtig zijn? Waarom laten wij deze ouders steeds buiten beschouwing in het strafrecht? Is de minister van Justitie van plan met de Amsterdamse hoofdofficier van justitie afspraken te maken over het vervolgen van zulke ouders, die hun kinderen de criminaliteit in geleiden?

Minister **Hirsch Ballin**: Voorzitter. De vragen van de heer Teeven zijn mij uit het hart gegrepen. Zij geven heel goed aan met welk soort problemen politie en justitie te maken hebben bij deze jongeren die vroeg in de criminaliteit terechtkomen en er te lang in blijven hangen. Een deel van deze jongeren "groeit" uiteindelijk door tot ernstige hardkerncriminelen. Dat is precies de reden waarom het kabinet een beleid heeft ingezet dat erop is gericht om veel vroeger en veel directer te reageren op crimineel gedrag dat zich bij jongeren ontwikkelt. Het gaat hierbij ook om 12-minners, om jongens die nog voordat zij de leeftijd van de strafbaarheid hebben bereikt, met oudere broers meegaan en meedoen. Zij komen ten slotte terecht in de gedragspatronen van de groep waarover wij het nu hebben. Dit is ook de reden waarom wij niet volstaan met straffen die keer op keer moeten worden herhaald, maar ook kijken naar de oorzaken en de onderliggende gedragspatronen. Wij nemen gedragsbeïnvloedende maatregelen en bezien wat moet worden veranderd in de gezinssituatie. Dit is precies de reden waarom dit beleid van zo groot belang is.

In het wetsvoorstel dat onlangs door de Kamer is aanvaard, waarvoor dank, en nu bij de Eerste Kamer ligt, zijn mogelijkheden opgenomen om via maatregelen die bijvoorbeeld betrekking hebben op het gedrag en op de plaatsen waar deze jongeren zich ophouden, direct op voorkomende situaties te reageren. In een wetsvoorstel dat betrekking heeft op de jeugdhulpverlening en in nieuwe voorstellen die op dit moment worden uitgewerkt en voor een deel al in praktijk zijn gebracht, worden mogelijkheden geschapen om de gezinssituatie te bezien. Onlangs ben ik op bezoek geweest in een ander deel van Amsterdam, waar ouders zeer direct door de politie en door de diensten van de gemeente worden aangesproken op hun verantwoordelijkheid in dezen. Alle drie de vragen van de heer Teeven beantwoord ik dus in de kern van de zaak met: ja. Dat is ook mijn beleid, dat nu wordt uitgevoerd, waarbij ook de ouders zo nodig worden aangesproken.

De specifieke groep in Amsterdam bestaat uit drie "lagen". Er is een toplaag van zo'n vijftien jongeren die 18 jaar of ouder zijn en waarbij de allerergste criminaliteit is te zien. Daarbij gaat het dus eigenlijk om volwassenen, die onder het strafrecht voor volwassenen vallen. Alles wat er in het verleden is gedaan, illustreert hoe goed het is dat wij nu veel vroeger op een andere, veel intensievere manier op jeugdcriminaliteit reageren. Er is een middengroep van jongeren onder die leeftijd. Hun leeftijd loopt van 14 tot 18 à 21 jaar. Die jongeren zijn wel hinderlijk, maar doen niet altijd vanzelf mee aan strafbare feiten. Over deze kwestie is gisteren gesproken in de Amsterdamse driehoek van de burgemeester, de

Hirsch Ballin

hoofdofficier van justitie en de korpschef. Zij willen de namen hebben van de jongeren die niet behoren tot de harde kern, maar wel het functioneren van de harde kern mee mogelijk maken. Dan zijn er nog de jongeren die net beginnen, over wie ik net heb gezegd dat het ons beleid is om veel vroeger, veel intenser en dus ook veel steviger te reageren op het crimineel gedrag dat zich bij hen ontwikkelt.

De heer **Teeven** (VVD): Ik dank de minister voor zijn antwoorden, maar een gedeelte van zijn antwoorden is een sprookje. Commissaris Schaap stelt immers in zijn interview in Het Parool en in het korpsbericht van 11 mei dat de hulpverlening onder dwang moet kunnen "binnendringen" – laat ik het zo maar noemen – in die gezinnen en hulp moet kunnen opdringen. Als de minister zegt dat die weg al wordt gevolgd, dan kan ik hem uit zijn droom helpen. Hoe kan het dan namelijk dat de aanneming van een motie van mevrouw Dezentjé en mevrouw Agema van de Partij voor de Vrijheid van 11 maart 2008 werd ontraden door zijn ambtsgenoot voor Jeugd en Gezin? Hoe kan het dan dat het kabinet niet wil dat men onder dwang binnendringt in de gezinnen? Minister Hirsch Ballin doet vandaag op dit punt een toezegging, maar het gebeurt niet en het is nog steeds niet mogelijk. Een jaar geleden werd er door een aantal partijen in de Kamer om gevraagd, maar de aanneming van die motie werd door het kabinet en door de minister voor Jeugd en Gezin ontraden. Spreekt het kabinet met één mond of zegt de minister van Justitie vandaag zaken toe die mijn collega's in de algemene commissie voor Jeugd en Gezin nog nooit te horen hebben gekregen?

Minister **Hirsch Ballin**: Er is een verschil met dwang in de gezinssituatie in het algemeen mogelijk maken. Mijn collega voor Jeugd en Gezin is terecht terughoudend om de privésfeer binnen te dringen. Die terughoudendheid is deel van het kabinetsbeleid. Als er echter sprake is van crimineel gedrag en de ouders zich onttrekken aan hun verantwoordelijkheid, dan accepteren wij niet dat ouders niet thuis geven. Dat heeft de heer Teeven ook kunnen lezen in de brief die ik samen met de minister voor Jeugd en Gezin aan de Kamer heb gestuurd.

De heer **De Roon** (PVV): De heer Teeven, de VVD en de regering zijn het blijkbaar roerend met elkaar eens dat er nog wat meer hulpverlening moet worden geboden aan criminele Marokkanen en hun achterban. Ik doe toch opnieuw een beroep op de minister om op te houden met het uitoefenen van de linkse hobby's van het met belastinggeld door pedagogen en psychologen laten knuffelen van die criminele Marokkanen. De minister moet niet opkomen voor die boeven, maar voor de slachtoffers en de mensen die last van die boeven hebben. Niet alleen in de Diamantbuurt, maar in het hele land worden er nu mensen slachtoffer van deze groep, zo weten wij nu. Ik vraag de minister om hen langdurig op te sluiten en om hen, als zij recidiveren, het land uit te zetten en terug naar Marokko te sturen.

Minister **Hirsch Ballin**: De heer De Roon heeft het over knuffelen en over hulpverlening. Als knuffelen kun je deze stevige aanpak bepaald niet bestempelen, wel als hulpverlening. Het gaat echter om hulpverlening aan onze samenleving. Het is hulpverlening aan onze

samenleving als wij de aanpak van criminaliteit bij jeugdigen niet beperken tot het geven van een taakstraf of een vrijheidsstraf van een aantal weken of maanden, waarna wij hen weer laten terugkeren in hetzelfde gedragspatroon, maar als wij een stevig beleid voeren, zoals het onze. Daarvoor verwijs ik naar de brief die ik samen met staatssecretaris Albayrak vorig jaar augustus aan de Kamer heb gestuurd. Die brief gaat over ons werk in uitvoering. Wij willen ook weten wat de oorzaken zijn, wat er moet worden gedaan om een heel gedragspatroon te veranderen en wat wij moeten doen om te voorkomen dat jongeren na het uitzitten van hun straf teruggaan naar hun oude vrienden. Zij moeten een ander gedrag ontwikkelen, aan het werk gaan en zo nodig onderwijs volgen, en er moet een einde komen aan de criminaliteit.

Mevrouw **Dezentjé Hamming-Bluemink** (VVD): Ik herinner de heer De Roon eraan dat hij medeondertekenaar is van de motie waaraan de heer Teeven zojuist refereerde.

De minister gaf aan dat er wordt gekeken naar de gezinssituatie. De ouders worden aangesproken. Als kinderen hun straf hebben gehad, moeten ze niet meer terugkeren in hun oude vriendenkring. Kinderen die in een justitiële jeugdinrichting hebben gezeten, of een andere straf hebben uitgezeten, komen echter terug in de gifgrond van multiprobleemgezinnen. Dat moet krachtig worden aangepakt. Hoe effectief is het beleid dat deze minister zo roemt?

Minister **Hirsch Ballin**: Dat beleid is effectief. Ik wijs er overigens op dat niet elk crimineel gedrag voortkomt uit fouten in de opvoedingssituatie. Als dat het geval was, dan zou onze samenleving een stuk simpeler en overzichtelijker zijn dan nu het geval is. Wij weten allemaal dat ook uit ogenschijnlijk prima gezinnen jongeren met crimineel gedrag voortkomen. Wij weten gelukkig ook dat het omgekeerde voorkomt, maar in de twee brieven waarover ik zojuist sprak, heb ik aangegeven dat wij ook de opvoedingssituatie erbij betrekken. Dat brengen wij nu in praktijk, maar het is nog niet overal praktijk. In dat kader kunnen ouders worden opgeroepen om te verschijnen op de zitting wanneer het gaat om crimineel gedrag, begaan door hun kind. Ik wijs wat dat betreft ook op het amendement van de heer Çörüz en het wetsvoorstel dat nu bij de Eerste Kamer ligt. Wij betrekken ouders er dus bij als het nodig is, zonder hele gezinnen te criminaliseren, want daarmee doe je soms de ouders en soms de kinderen onrecht.

De heer **Dibi** (GroenLinks): Ik zie wat deze minister doet. Dat wordt gesteund door mijn fractie. Het is een stuk beter dan de rechtshobby van alleen het benoemen.

Ik vind het zo langzamerhand onbegrijpelijk dat wij keer op keer spreken over buurten die gebukt gaan onder overlastgevenden en criminele jongeren. Vandaag is het de Diamantbuurt. Gisteren ging het om Slotervaart, Oosterwei, Kanaleneiland en ga zo maar door. Waarom lukt het niet om grip te krijgen op die overlastgevenden en criminele jongeren? Komt dat, omdat politie en justitie onvoldoende bevoegdheden hebben? Komt dat, omdat de hulpverlening langs elkaar heen werkt? Komt dat door de strategie van gemeenten die niet weten hoe ze ouders moeten benaderen? Waarom praten wij hier steeds over hetzelfde, zonder dat wij weten wie de

Hirsch Ballin

jongeren zijn, welke strafbare feiten ze plegen, hoeveel jongeren het zijn en wat de ouders doen? Hoe komt dat toch?

Minister **Hirsch Ballin**: Ik dank de heer Dibi voor zijn steun voor dit type aanpak. In de brieven die ik samen met de collega's Albayrak, Rouvoet en Ter Horst over dit onderwerp aan de Kamer heb gestuurd, wordt aangegeven dat wij deze kwestie ter hand hebben genomen, maar dat is niet van de ene op de andere dag klaar. Gelukkig wordt het wel in een toenemend aantal plaatsen in het land gerealiseerd. Wij hadden het eerder over de problemen in Slotervaart en Gouda, maar de lokale autoriteiten zijn daar wel degelijk opgetreden. Dat geldt ook voor het probleem waarover wij het vandaag hebben. Er is een flink debat geweest over de situatie in Gouda. Ik heb de Kamer toen gemeld dat van een groep van 240 probleemjongeren inmiddels nog maar tien jongeren crimineel gedrag vertonen. Dat zijn er overigens tien te veel, geen twijfel daarover. Dat was voor mij ook aanleiding voor het inzetten van extra rechercheurs ten behoeve van de politieregio Hollands-Midden. Dat is de manier waarop per regio, per gemeente, waar nodig wordt gereageerd. Dat is ook de reden dat wij de Kamer wetsvoorstellen hierover hebben doen toekomen. Ik hoop dat die in de rest van de kabinetsperiode voortvarend zullen kunnen worden behandeld en afgehandeld, zodat de bevoegdheden waar nodig kunnen worden verruimd. De cijfers daarover doen wij de Kamer periodiek toekomen in de rapportage over het project Veiligheid begint bij Voorkomen, waarvoor ik als projectminister de eerste verantwoordelijkheid draag.

De **voorzitter**: Mag het een beetje rustiger in de zaal? Dank u wel. De heer Çörüz.

De heer **Çörüz** (CDA): Wij mogen in dit land nooit accepteren dat een groep criminele jongeren een buurt terroriseert, waardoor mensen en ondernemers uit een straat weg moeten. De CDA-fractie waardeert de aanpak van dit kabinet, dat een combinatie is van preventie en een stevige, repressieve aanpak.

Ik zat zojuist even na te denken over wat wij de afgelopen maanden hebben ondernomen. Wij hebben de "Ik doe normaal contracten", het wetsvoorstel gedrags-beïnvloedende maatregelen en de Veiligheidshuizen. Wij gaan registreren. De gereedschapskist van de burgemeester is uitgebreid. Er is verplichte nazorg voor criminele jongeren. Hoe staat het eigenlijk met het voorstel van collega Van Toorenburg over schorsing, waarbij opgepakte jongeren niet meteen weer buiten worden gelaten? Er is "pluk ze"-regelgeving, voor jongeren "die in een grote bak hebben gegraaid". Het wetsvoorstel voor verschijningsplicht ligt nu voor in de Eerste Kamer.

De **voorzitter**: Dank u wel, meneer Çörüz.

De heer **Çörüz** (CDA): Wat ontbreekt nog aan dit pakket? Is het een kwestie van ontbrekende maatregelen, programma's of projecten?

De **voorzitter**: Dank u wel, meneer Çörüz.

De heer **Çörüz** (CDA): Volgens mij hebben wij namelijk al behoorlijk wat mogelijkheden tot onze beschikking. Is het

daarentegen mogelijk dat men er in Amsterdam niet in slaagt om dit hardnekkige probleem aan te pakken? Wat heeft de burgemeester daadwerkelijk in de Diamantbuurt gedaan?

De **voorzitter**: Dank u wel, meneer Çörüz!

Minister **Hirsch Ballin**: Voorzitter. De heer Çörüz noemt terecht een reeks van bestaande maatregelen, die overigens nog kan worden aangevuld met andere. Ik verwacht dat het kabinet de Kamer nog deze maand een wetsvoorstel over de kindbeschermer aanbiedt. Ik heb al gesproken over de mogelijkheden voor gezinsmanagers en over het zodanig bestraffen van crimineel gedrag dat herhaling kan worden voorkomen.

Het kabinet wil voor het eind van 2009 een landelijk dekkend netwerk van Veiligheidshuizen realiseren. In deze huizen werken de verschillende instanties samen, door per geval te beoordelen wat nodig is. Dat is het werk in uitvoering van dit kabinet. Daar waar het is gerealiseerd, werkt het. In Tilburg is het eerste Veiligheidshuis gevestigd. De jeugdcriminaliteit is daar met 50% afgenomen. Daarom zetten wij in op een volledige uitvoering van dit programma in de tweede helft van deze kabinetsperiode.

De **voorzitter**: Ik hoop wel dat de leden luisteren naar de antwoorden op vragen die zij zelf hebben gesteld.

De heer **Roemer** (SP): Voorzitter. Het is goed om onderscheid te maken tussen enerzijds overlast en het daarmee gerelateerde buurtverhaal en anderzijds zware criminaliteit. In het onderhavige geval is van dat laatste ook sprake. Een van de negatieve hoofdrolspelers in de Diamantbuurt is een jongen die zeventien maanden eerder een drugsdealer in beide benen schoot. Je kunt je afvragen wat zo'n jongen vandaag de dag überhaupt op straat doet.

Om hier nu eens de vage verhalen te voorkomen over "in zijn algemeenheid doen wij zus en doen wij zo" vraag ik of de minister bereid is om de casus van bovengenoemde jongen geanonimiseerd naar de Kamer te sturen, met daarop een uitvoerig antwoord op de vragen: wanneer kwam hij voor het eerst in aanraking met de politie, wie waren de hulpverleners, welke straffen heeft hij gekregen bij de diverse gepleegde delicten, wat is gedaan met de zorg tijdens de straf, hoe was de opvang daarna en in hoeverre werd zijn familie daadwerkelijk betrokken bij de hulpverlening? Als de minister daartoe bereid is, dan kan de Kamer aan de hand van dit voorbeeld bezien wat er vandaag de dag precies wordt gedaan.

Minister **Hirsch Ballin**: Voorzitter. Deze aanpak spreekt mij zeer aan. Bij onze bezoeken aan de Veiligheidshuizen praten collega Albayrak en ik op precies zo'n concrete manier over het werk in de regio's. Wij bezoeken alle bestaande Veiligheidshuizen en openen alle nog niet-bestaande huizen. Aan het eind van dit jaar is er een landelijk dekkend netwerk van Veiligheidshuizen, een van de kernelementen van het project Veiligheid begint bij Voorkomen. In die huizen wordt gesproken over jonge en oude(re) criminelen en overlastplegers. Per geval wordt gekeken naar de voorgeschiedenis en naar de vraag wat moet worden gedaan om in het specifieke geval de situatie te verbeteren.

Hirsch Ballin

Wij spreken dus al over concrete gevallen op de manier die de heer Roemer suggereert. Ik informeer de Kamer graag over een aantal gevallen – ik doe dat op vertrouwelijke basis indien dat met het oog op persoonsgegevens is vereist – die laten zien op welke manier het probleem wordt aangepakt, waar wij hebben geleerd van tekortkomingen in het verleden en hoe ons beleid ertoe leidt dat er nu wel wordt gekeken naar oorzaken en naar tekortkomingen in de opleiding en naar verslavingsproblemen en andere problemen.

De heer **Roemer** (SP): Ik heb een vraag gesteld over een concrete situatie.

De **voorzitter**: Die informatie is u ook toegezegd, zo nodig vertrouwelijk.

De heer **Roemer** (SP): Heeft de minister deze informatie toegezegd?

Minister **Hirsch Ballin**: Ik zeg u zelfs meer toe dan u vroeg, namelijk dit soort gevallen.

De heer **Heerts** (PvdA): Hebben de rechters voldoende wettelijke mogelijkheden om de goede straf op te leggen of moeten de mogelijkheden worden uitgebreid? Weten rechters wel voldoende wat zij kunnen opleggen en wat zij aan maatregelen kunnen meegeven aan de veroordeelden, voor zover dat harde criminelen betreft? Moet de rechter ook niet oordelen dat men ook op het niveau van de Veiligheidshuizen moet meewerken aan een programma? Er moet een programma worden opgesteld, uiteindelijk natuurlijk gevorderd door het Openbaar Ministerie, waarbij ook het gezin, wellicht op basis van andere wetgeving, een meldingsplicht krijgt. Er moet concreet op worden toegezien, niet alleen door de softe, maar ook door de harde tak, dat mensen meewerken aan resocialisatie, zodat wij dit voorkomen.

Minister **Hirsch Ballin**: Het antwoord op alle vragen van de heer Heerts is in de kern ja. De maatregel Inrichting voor Stelselmatige Daders blijkt te werken. Wij hebben dat onderzocht. De Kamer heeft het rapport daarover ontvangen. Het is een effectieve maatregel. De gedragsbeïnvloedende maatregel behoort sinds vorig jaar tot de soorten sancties die door de rechter kunnen worden uitgesproken. Daarbij kan gebruik worden gemaakt van verschillende elementen in de aanpak. Die zullen ook in de casus waarover ik zojuist sprak, naar voren komen. Het betekent dus zowel straf als het begeleiden naar een baan en het verhelpen van onderliggende problemen, zodat er geen recidive optreedt en de recidive wordt verminderd, wat op dit moment ook het feitelijke effect is in de Veiligheidshuizen.

De rechters weten uiteraard welke sancties zij kunnen opleggen. De feitelijke mogelijkheden worden gaandeweg uitgebreid. Wij onderzoeken de effectiviteit van de verschillende typen maatregelen. Voor een deel zijn wij daarbij afhankelijk van andere overheden en instanties. Ik heb onlangs gesproken met een delegatie van de provincies, onder wie de jeugdreclassering valt. Dat hebben wij niet in eigen hand, dat hebben wij in ons land gedecentraliseerd. Dat is een keuze die is gemaakt. Het is dus niet centraal aangestuurd, maar uiteraard spreek ik daar de decentraal verantwoordelijken op aan.

Mevrouw **Verdonk** (Verdonk): Wat mijn fractie betreft is het heel simpel: handhaven in plaats van hulp verlenen; dat moet nu eindelijk eens een keer gaan gebeuren! In Nederland heeft een politieagent een uniform en daarbij horen hulpstukken, waaronder een gummiknuppel. Waarom gebruiken politieagenten die gummiknuppel niet tegen Marokkaanse rotjongens?

Minister **Hirsch Ballin**: Als het gaat om criminaliteit, dan moeten wij tegen iedereen optreden, zonder onderscheid.

Mevrouw **Verdonk** (Verdonk): Wij hebben het over de Diamantbuurt. Dan weten wij allemaal waar het over gaat.

Minister **Hirsch Ballin**: Wij hebben het niet alleen over de Diamantbuurt, maar over heel Nederland. Overal waar zich criminaliteit voordoet, moet worden opgetreden, consequent, waar nodig hard maar in ieder geval stevig, en op zo'n manier dat het werkt. Daar gaat het mij om, dat het werkt, dat het effect heeft en dat het niet tot recidive leidt. Bij de criminaliteit waarover de vragen nu gaan, gaat het voor een deel om een soort criminaliteit dat veel ernstiger is dan dat je die met het slaan met een knuppel bij de ordehandhaving zou kunnen beëindigen. Tegen het systematisch deelnemen aan drugshandel, aan geweld, aan het onveilig maken van de samenleving moet strafrechtelijk worden opgetreden en is veel meer nodig dan alleen een ordemaatregel waarbij de knuppel wordt gebruikt.

□

De **voorzitter**: Ik deel aan de Kamer mee dat de volgende leden zich hebben afgemeld:

Sterk;

Atsma, Bouchibti, Lempens en Waalkens, de gehele week.

Deze mededeling wordt voor kennisgeving aangenomen.

De **voorzitter**: Op de tafel van de griffier ligt een lijst van ingekomen stukken. Op die lijst staan voorstellen voor de behandeling van deze stukken. Als voor het einde van de vergadering daartegen geen bezwaar is gemaakt, neem ik aan dat daarmee wordt ingestemd.

Het woord is aan de heer Jan de Vries tot het uitbrengen van verslag namens de commissie voor het onderzoek van de Geloofsbrieven.

De heer **Jan de Vries**, voorzitter der commissie: Voorzitter. De commissie wil eerst haar erkentelijkheid uitspreken aan de vorige voorzitter, de heer Van de Camp. De commissie hoopt natuurlijk in een volgende fase ook zijn geloofsbrieven te kunnen onderzoeken.

De commissie voor het onderzoek van de Geloofsbrieven heeft de stukken onderzocht die betrekking hebben op mevrouw P. Linhard te Amsterdam. De commissie is eenstemmig tot de conclusie gekomen, dat mevrouw P. Linhard te Amsterdam terecht benoemd is verklaard tot lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal. De commissie stelt u daarom voor om haar toe te laten als lid van de Kamer. Daartoe dient zij wel eerst de

Voorzitter

verklaringen en beloften af te leggen, zoals die zijn voorgeschreven bij de Wet beëdiging ministers en leden van de Staten-Generaal van 27 februari 1992, Staatsblad nr. 120. De commissie verzoekt u tot slot om de Kamer voor te stellen, het volledige rapport van de commissie in de Handelingen op te nemen.

De **voorzitter**: Ik dank namens de Kamer de commissie voor haar verslag en stel voor, dienovereenkomstig te besluiten.

Daartoe wordt besloten.

(Het rapport is opgenomen aan het eind van deze editie.)¹

De **voorzitter**: Mevrouw Linhard is in het gebouw der Kamer aanwezig.

Ik verzoek de griffier, haar binnen te leiden.

Nadat mevrouw Linhard door de griffier is binnengeleid, legt zij in handen van de voorzitter de bij de wet voorgeschreven verklaringen en beloften af.

De **voorzitter**: Het is mij een genoegen, u als eerste te mogen feliciteren met uw benoeming. Ik verzoek u, de presentielijst te tekenen en na de schorsing in ons midden plaats te nemen. De leden krijgen na afloop van de stemmingen de gelegenheid om u te feliciteren.

Regeling van werkzaamheden

De **voorzitter**: Op verzoek van het lid Waalkens stel ik voor, de stemming over zijn aangehouden motie (28385, nr. 139) met een week uit te stellen.

Daartoe wordt besloten.

De **voorzitter**: Op verzoek van de PvdA-fractie benoem ik:

- in de vaste commissie voor Buitenlandse Zaken het lid Boelhouwer tot plaatsvervangend lid in plaats van het lid Besselink;

- in de vaste commissie voor Economische Zaken het lid Besselink tot lid in de bestaande vacature en de leden Kraneveldt-van der Veen en Boelhouwer tot plaatsvervangend lid in plaats van de leden Blom en Besselink;

- in de vaste commissie voor Europese Zaken het lid Besselink tot plaatsvervangend lid in plaats van het lid Boelhouwer;

- in de vaste commissie voor Financiën het lid Linhard tot lid in plaats van het lid Heerts en het lid Kuiken tot plaatsvervangend lid in plaats van het lid Van Dam;

- in de vaste commissie voor Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit het lid Linhard tot lid in plaats van het lid Vermeij en het lid Van Dam tot plaatsvervangend lid in plaats van het lid Kuiken;

- in de vaste commissie voor Nederlands-Antilliaanse en Arubaanse Zaken het lid Blom tot plaatsvervangend lid in plaats van het lid Kraneveldt-van der Veen;

- in de vaste commissie voor Onderwijs, Cultuur en Wetenschap de leden Bouchibti en Jacobi tot plaatsvervangend lid in plaats van de leden Hamer en Van Dijken;

- in de vaste commissie voor Sociale Zaken en Werkgelegenheid het lid Vermeij tot lid in de bestaande vacature

en het lid Linhard tot plaatsvervangend lid in plaats van het lid Dijsselbloem;

- in de vaste commissie voor Verkeer en Waterstaat het lid Linhard tot lid in plaats van het lid Vermeij en het lid Vermeij tot plaatsvervangend lid in plaats van het lid Dijsselbloem;

- in de vaste commissie voor Volksgezondheid, Welzijn en Sport het lid Timmer tot lid in plaats van het lid Heerts en het lid Heerts tot plaatsvervangend lid in de bestaande vacature;

- in de vaste commissie voor Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer het lid Linhard tot lid in plaats van het lid Vermeij en het lid Vermeij tot plaatsvervangend lid in plaats van het lid Timmer;

- in de vaste commissie voor de Rijksuitgaven het lid Linhard tot plaatsvervangend lid in plaats van het lid Heerts;

- in de algemene commissie voor Jeugd en Gezin het lid Dijsselbloem tot lid in de bestaande vacature;

- in de commissie voor de Verzoekschriften en de Burgerinitiatieven het lid Linhard tot lid in plaats van het lid Depla.

Het woord is aan de heer Ten Broeke.

De heer **Ten Broeke** (VVD): Voorzitter. Ik vraag een debat aan over de uitlatingen van de premier dat Commissievoorzitter Barroso wat het Nederlandse kabinet betreft herbenoeming verdient. Die herbenoeming is, zoals is afgesproken in het hier reeds geratificeerde Verdrag van Lissabon, mede afhankelijk van de uitslag van de Europese verkiezingen. Die vinden pas plaats op 4 juni. Het is dus voor de Nederlandse bevolking niet mogelijk om daarover iets te zeggen. Dan moet het Nederlandse parlement dat maar doen. Dus willen wij snel een debat.

De heer **Ormel** (CDA): Wij hebben morgenochtend een algemeen overleg over de Razeb, de Raad Algemene Zaken en Externe Betrekkingen. Het lijkt mij dat de heer Ten Broeke daar uitstekend zijn punten kan maken.

De heer **Madlener** (PVV): Wij willen het graag hebben over de bureaucraten in Brussel. Van onze kant dus steun voor het verzoek om een debat.

De heer **Pechtold** (D66): De fractie van D66 steunt het verzoek en snapt ook waarom de CDA-fractie het niet steunt.

De heer **Blom** (PvdA): Ik steun het voorstel van mijn collega Ormel, omdat wij morgen een uitgebreid debat hebben over de Razeb, waarbij de minister-president aanwezig zal zijn.

Mevrouw **Peters** (GroenLinks): Ik steun het verzoek van de heer Ten Broeke.

De **voorzitter**: U hebt de steun van 30 leden, maar geen meerderheid voor een debat, mijnheer Ten Broeke.

De heer **Ten Broeke** (VVD): Dan wordt het een spoeddebat.

De **voorzitter**: Dan vraagt u een spoeddebat aan?

De heer **Ten Broeke** (VVD): Ja, dan wil ik graag een spoeddebat.